

fæstningsplanen, da kommer det for som faa meget Andet. Da komme vi til at overveie, hvad vi ville foretage os, da vil man haade her og udenfor tale haade om Beføstningen og Koncentrationen af Landets Forsvar i den Forstand; men her er kun Tale om, hvilken Form skulle vi give vort levende Forsvar. Det er Hovedsagen.

Hjør: Den Barme, hvormed den sidste ærede Taler udtalte sig, turde vistnok være et Fingertegn om, at han dog har en vis Følelse af, at alt det, han har fremstillet og oplæst af tidligere Betænkninger, ikke er saa aldeles fuldstændig rigtig, at det er at tage og føle paa, og saa ligefrem at læse, at det er saa flaaende Kjendsgjeringer, at man deraf uden videre skulde kunne lade sig overbevise. I alt Fald vil jeg bede ærede Medlemmer om at gennemlæse ikke alene den Betænkning i dens Helhed, hvoraf det ærede Medlem oplæste enkelte Brudstykker, der passe til den Motivering, han vil have, eller skulde se saaledes ud — og deri fortaenker jeg ham ikke —, men ogsaa Betænkninger, der ere afgivne i tidligere Tid, og sammenholde det Hele, for at se, om det ærede Medlem har været berettiget til at fremstille Sagen paa den Maade, han har gjort. Jeg behøver ikke i og for sig at tage mig saa stærkt af den Sag, thi jeg er ikke fuldtud saa stor en Synder som de, hvis Navne det ærede Medlem har nævnt. Der er kun eet Punkt, hvor jeg har en Hem af Guden, forsaavidt mit Navn staar under den Betænkning, hvoraf han har oplæst; men hvorom Alting er, det skal jeg lade ligge. Jeg har hovedsagelig begjæret Ordet for at motivere min Stilling til hele Sagen, idet jeg vil forudstikke den Bemærkning, at den mere omfattende Motivering af min Betragtning af Hærvæsenet vil jeg opsætte til Sagens 3die Behandling, naar Loven foreligger i dens Helhed. De Herrer ville se af min Betænkning, at, hvad jeg kan have at sige om de Grunde, hvorpaa jeg bygger min Betragtning, og det Syn, jeg har paa hele Forsvarsvæsenet, vil bedre passe der end ved denne Forhandling. Jeg kunde egentlig godt indskrænke mig til at sige, at de, der ønske at vide, hvorledes jeg betragter Sagen, kunne læse det i Betænkningen, og jeg behøvede ikke at ledsage den med noget Ord. Mit Navn staar ikke under noget eneste af de Endringsforslag, her foreligger, og jeg maa tilstaa, at vel kunde jeg sør til en vis Grad have ønsket, at mit Navn skod under enkelte af disse Forslag, men efter den Maade, hvorpaa jeg nu ser, at en Mand's Stilling Maringer efter kan blive fremstillet, er jeg glad ved, at mit Navn ikke staar der, endstjøndt jeg agter at stemme for adskillige af disse Forslag og navnlig af dem, for hvilke det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) fører Ordet. Mine Herrer maa jo vide, at man gjerne kan være med til at støtte Forslag,

uagtet man paa ingen Maade billiger den hele Plan. Det, der har lebet mig og vil lede mig til at stemme for adskillige af disse Forslag, er, at jeg derved ønsker at afværge Noget, som jeg anser for værre, at jeg vil hjælpe til, at ikke andre Mindretals Forslag, som gaa videre, skulle blive vedtagne. Ærede Herrer kunne forstaa, at man saare godt kan være med til at stille Forslag, som man ikke ønsker, nemlig for ikke at faae noget Værrer, og jeg er nærved at tro, at saaledes er det gaaet nogle af dem, der nu ere blevene saa stærkt angrebne af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg); men de ville jo nok forsøre sig, saa jeg kan spare mig den Uleilighed. Jeg havde ikke tænkt, at man under dette Afsnit af Forhandlingen skulde komme ind paa det meget alvorlige Spørgsmaal om Kjøbenhavns Befæstning; men det ere vi nu komne ind paa, og jeg skal da tillade mig at udtale nogle faa Ord, navnlig fremfaldte ved, hvad vi have hørt af det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds. Sa, jeg kan godt forstaa, at derom vil hele Kampen komme til at dreie sig, om man virkelig kan faae det høie Thing til at se, at Kjøbenhavns Befæstning ikke i fjerneste Maade har noget med dette Forslag at gjøre, og jeg kan forstaa, at det kan blive nødvendigt for det ærede Medlem at opbyde, jeg havde nær sagt mere Kraft, end han raader over, for til Syvende og sidst at faae Verden til at forstaa, at det forholder sig saaledes. Thi selv det ærede Medlem uaa indrømme, at man kan læse næsten i enhver Linie af Ministerens Motivering af det Lovforslag, der ligger her paa vort Bord, at det hænger saa nøie sammen med Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning som muligt. Nu er Spørgsmaalet kun, om man kan stole paa, at hvad det ærede Medlem siger, har større Vægt og vil hurtigere komme til Udførelse, end hvad den ærede Minister siger. Dette henstiller jeg til Thingets alvorlige Overveielse, thi saavidt tror jeg ikke, det ærede Medlem har drevet sin Parlamentarisme endnu, at det, han siger, gjælder mere end, hvad Regjeringen siger. (Udfrydelse af Berg). Det er en alvorlig Forhandling, vi søre, og det ærede Medlem faar at finde sig i, at jeg fremstatter mine Betragtninger paa min Maade, han kan saa modfise mig, hvis de ikke ere hans, men naar han appellerer paa en saa alvorlig Maade til at vise, hvor der nogetsteds staar en eneste Løddel om, at Kjøbenhavns Befæstning i nogenformelt Maade hænger sammen med Revisionen af denne Hærlow, saa siger jeg: Vi have jo den høitærede Ministers Motivering og hans Udtalelser. (Berg: S Lovforslaget?) Nei, vi have dem i hans Motivering baade her og der, baade mundtlig og skriftlig. Det ærede Medlem kan nu sige, hvad han vil, men jeg tror fuldstændig derpaa, hvis vel at mærke, den ærede Minister fastholder, hvad han baade har skrevet i sin Motivering og udtalt